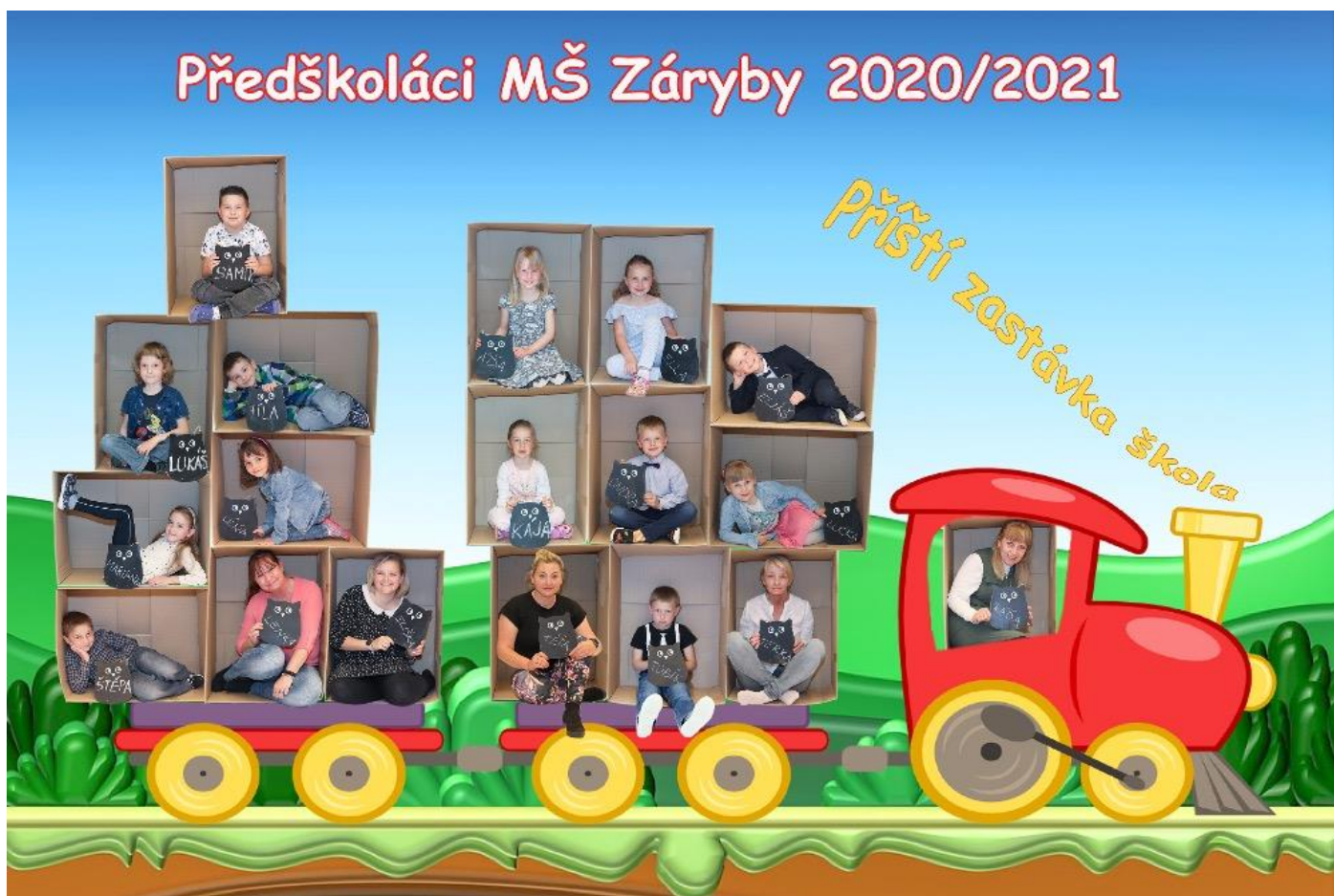

Zpravodaj

obce Záryby
3 -2021

Kam ta naše Berka jede?
Kam nám kamarády veze?.....

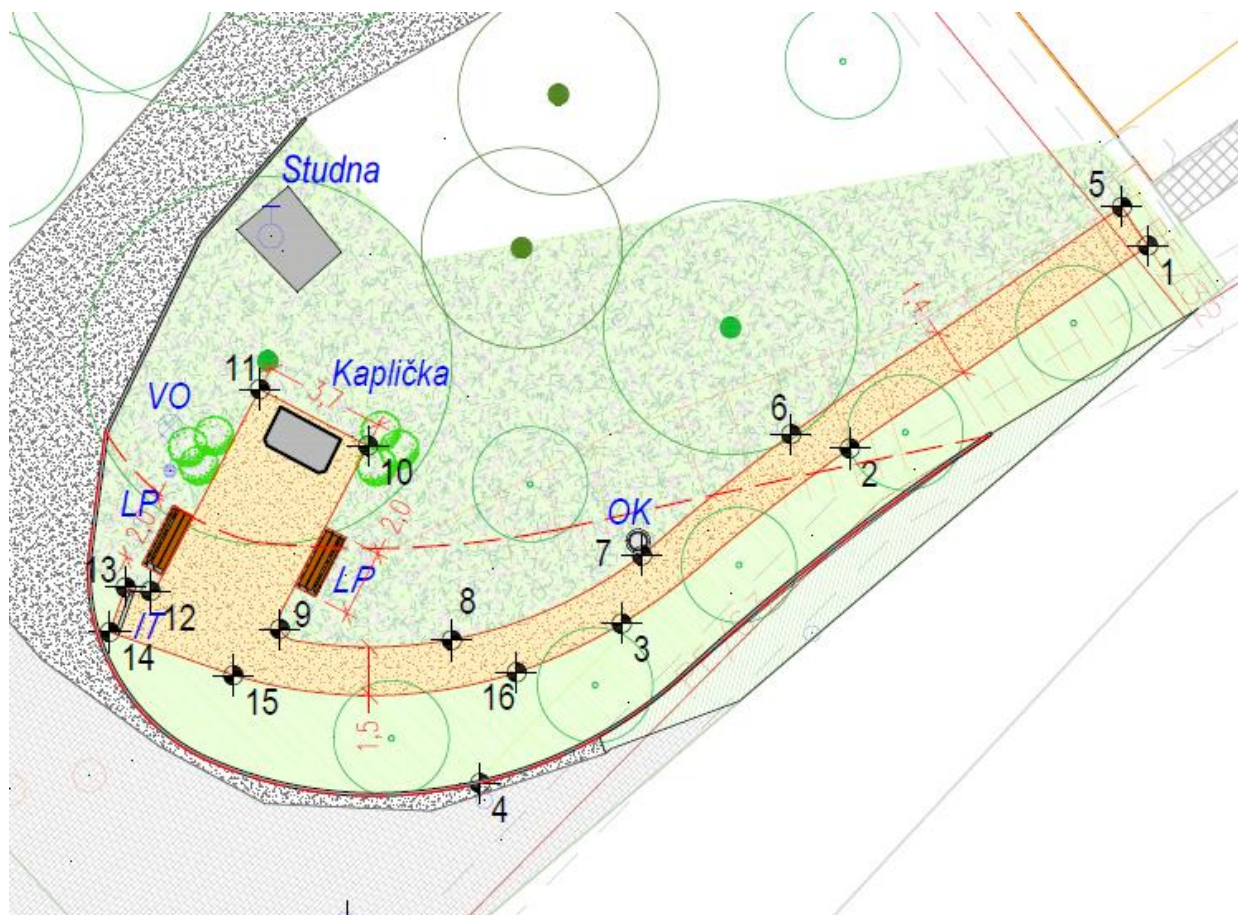
My jedeme do školy, budeme dělat úkoly. Budeme se učit psát
taky číst a počítat.....

Hospodaření obce Záryby v období 1.- 5. 2021	v tis. Kč	v tis.Kč
Příjmy:	rozpočet po změnách	čerpání
Daň - ze záv.činnosti	3 256,00	892,00
- z příjmů fyz. osob ze sam.výd.čin.	60,00	38,00
- z příjmů fyz. osob z kap.výnosů	326,00	144,00
- z příjmů práv. osob	2 265,00	918,00
- DPH	6 439,00	2 975,00
Poplatek za likvidaci komunálních odpadů	650,00	528,00
Poplatek ze psů	10,00	15,00
Daň z hazardních her a odvod z VHA	93,00	59,00
Správní poplatky a popl. za odnětí	127,00	123,00
Daň z nemovitosti	1 500,00	51,00
Daň z KÚ na státní správu	239,00	100,00
NI př. transfér od krajů	176,00	176,00
NI př. transfér ze všeob.pokl. st.rozp.	40,00	40,00
Nájemné z nemovitostí, příjmy z pronájmů	1 116,00	229,00
Nájemné z pozemků a ostatní příjmy	14,00	9,00
Náhrada za třídění od EKO-KOMu	220,00	111,00
celkem	16 531,00	6 408,00
Výdaje:	rozpočet	čerpání
Silnice	640,00	60,00
Cyklostezka, oprava chodníků	1 400,00	106,00
Vodovod	440,00	356,00
Kanalizace	388,00	71,00
Drobné toky	170,00	0,00
Vodní díla	60,00	0,00
Mateřská škola	1 320,00	503,00
Základní škola	1 860,00	908,00
Školní jídelna	269,00	79,00
Knihovna	46,00	15,00
Ostatní záležitosti kultury	15,00	7,00
Místní památky	680,00	0,00
Rozhlas, zpravodaj	95,00	4,00
SPOZ	35,00	20,00
Sportovní zařízení v maj. obce	10,00	0,00
Ostatní sportovní činnost	110,00	110,00
Zájmová a spolková činnost	420,00	355,00
Zdravotnictví	46,00	10,00
Veřejné osvětlení	410,00	264,00
Územní plán	750,00	181,00
Komunální služby	1 206,00	307,00
Svoz nebezpečných odpadů	204,00	92,00
Svoz komunálních odpadů	1 204,00	484,00
Svoz tříděných odpadů	540,00	248,00
Asanace starých skládek	180,00	0,00
Veřejná zeleň	2 021,00	942,00
Pečovatelská služba	15,00	6,00
Podpora krizového řízení a nouz.plánování	30,00	9,00
Požární ochrana - dobr. část	230,00	44,00
Obecní zastupitelstvo	1 134,00	417,00
Činnost místní správy	1 937,00	675,00
Výdaje z úvěr. fin. operací a služby peněž. ústavů	115,00	34,00
Pojištění	50,00	26,00
Ost. fin. operace - nespecifikované rezervy	270,00	0,00
Celkem	18 300,00	6 333,00

CO DĚLÁME...

V tomto roce budeme realizovat rekonstrukci veřejného prostranství u Kapličky sv. Anny a konečně jsme uspěli s žádostí o dotaci na generální opravu povrchu místní komunikace 5c-1 a to není žádná jiná komunikace, než ta naše s nejhorším povrchem právě od Kapličky sv. Anny směrem na Don.

Rekonstrukce prostranství u kapličky bude řešit prodloužení stávajícího chodníku ze spodní části obce až k vlastní kapličce, kde budou umístěny dvě lavičky pro příjemné posezení. Celý prostor se částečně rozšíří do prostoru velké „asfaltové“ plochy před kapličkou a dojde k rozšíření zeleně. Věříme, že to bude přínosem pro nás všechny a vytvoříme příjemné místo k odpočinku v naší obci. Níže se můžete podívat na snímek z projektové dokumentace, jak by mělo prostranství vypadat.

Pokud jde o generální rekonstrukci povrchu místní komunikace od této kapličky směrem na Don, tak ta bude řešit pokládku nové asfaltové vrstvy až k můstku na konci bývalé třešňovky, dneska nazývané místními občany jako hypoteční ulice. Více není co dodat, protože jde pouze o opravu povrchu a nic jiného se řešit nebude. Je docela zajímavé, že se nám projekty v této části obce takhle synchronizovaly, v létě začneme s rekonstrukcí prostranství u kapličky, firma ČEZ Distribuce provede na větší části této komunikace pokládku nadzemního vedení elektřiny do země a na podzim uděláme nový asfalt. Doufám, že všechno proběhne tak, jak je naplánováno a všichni budeme spokojeni s dobře odvedenou prací.

Petr Mašek, starosta obce

oo

NEBEZPEČNÝ ODPAD A ELEKTROODPAD

Oznamujeme, že v sobotu 10.7.2021 budou před bývalým obecním úřadem od 7:00 do 10:00 hod přistaveny kontejnery na plasty, nebezpečný odpad a elektroodpad.

NOVÝ WEB OBCE

Někteří z vás už jistě zaznamenali, že jsme modernizovali naše webové stránky obce a přidali jsem některé funkce. Doufám, že zvolené grafické provedení se bude líbit většině z vás. Na webu budeme stále pracovat a zlepšovat jeho obsah, tak nás neváhejte kontaktovat a přispějte svými nápady na zlepšení jeho obsahu. V současné době připravuji sekci s projekty obce, jak jsem sliboval při projednávání Vize rozvoje obce, ale chvilku mi to bude trvat, tak buďte prosím trpěliví. Funkce odběru SMS bude sloužit pouze pro rozesílání krizových hlášení a informací o zasedání zastupitelstva obce. Všechny ostatní informace budete moci odebírat pomocí funkce odběr e-mailů, kde si vyberete, které informace chcete zasílat.

Petr Mašek

oo

Jarní fotosoutěž

Na stránkách facebooku „Záryby/Martinov o čem se mluví“ proběhla další soutěž o nejlepší foto z naší obce. Tentokrát to bylo téma JARO V ZÁRYBECH. Celkem bylo neskutečných 90 fotek! Z nichž ostatní vybrali tři nejlepší.

Ceny pro vítěze dodal pan Miloslav Mňuk ze stavebnin Záryby.

Vítězné, ale i ostatní fotky budou přidány do fotoknihy Záryby 2021. V příštím zpravodaji se snad budeme moci těšit na LÉTO V ZÁRYBECH.

Děkuji všem, kteří se aktivně zapojují!

Hana Machová

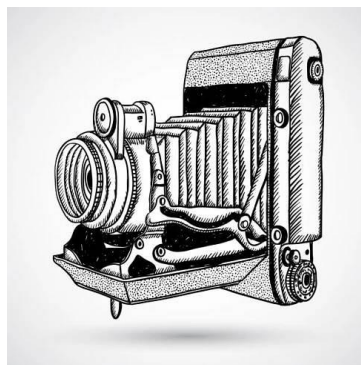
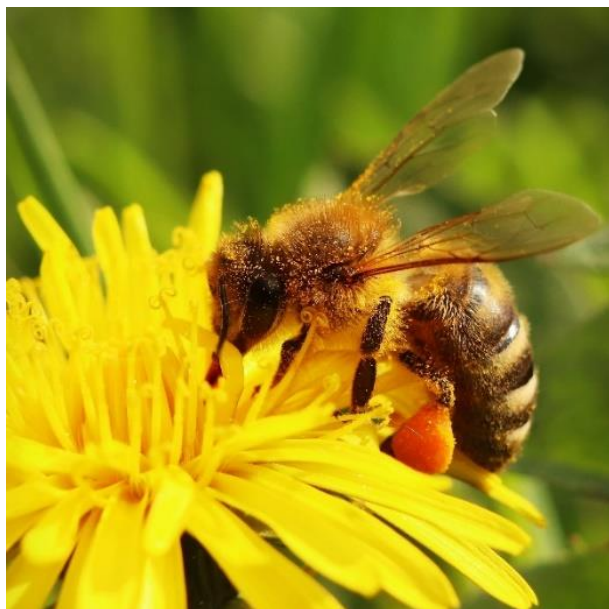
1.místo Jitka Schützová s počtem 52 hlasů

2.místo Adéla Krpejšová s počtem 34 hlasů

3.místo Tomáš Durdík s počtem 29 hlasů

Statistika obce Záryby

Počet obyvatel trvale hlášených Záryby – Martinov k 16.6.2021 je 1002 + 34 cizinců.

Záryby počet 756 občanů a Martinov 246 občanů.

V obci Záryby – Martinov je 797 dospělých a 239 dětí.

Občanství obyvatel	Věková struktura obyvatel – deset let		3 nejčastější ženská jména
	Věková kategorie	Počet obyvatel	
Bulharsko 3x	0-9	132	1. Jana 25x
Bělorusko 1x	10-19	126	2. Eva 18 x
Česko 1002 x	20-29	106	3. Lucie 16 x
Německo 1x	30-39	115	
Maďarsko 1x	40-49	204	
Mexiko 1x	50-59	119	
Slovensko 21x	60-69	98	
Ukrajina 6x	70-79	76	
	80-89	22	
	90-99	4	

3 nejčastější mužská jména

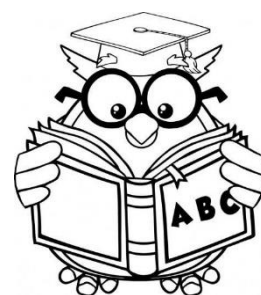
1. Jan 33x
2. Jiří, Jaroslav 29 x
3. Martin 28 x

3 nejčastější mužská příjmení

1. Novák 18x
2. Roček, Říha, Školák 8x
3. Machota 7x

3 nejčastější ženská příjmení

1. Nováková 19x
2. Školáková 12x
3. Mašková 9x

Hana Machová

oo

Selská Jízda Čakovičky

a

JK TAXIS Záryby

Vás srdečně zvou ve dnech

25.06. a 27.06. 2021

do jezdeckého areálu v Čakovičkách

NA VOZATAJSKÉ ZÁVODY

jednospřeží, dvojspreží, dvojspreží pony, soutěž dětí a mladých koní

MISTROVSTVÍ STŘEDOČESKÉ OBLASTI

KVALIFIKACE NA ZLATOU PODKOVU 2021 V HUMPOLCI

A ČESKÉHO POHÁRU SPŘEŽENÍ 2021

Na setkání s Vámi se těší pořadatelé.

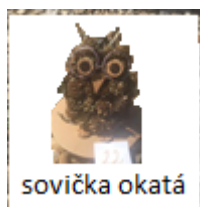
Záčátek soutěží: od 10:00 hodin

Vážení spoluobčané,

jsme rádi, že Vás můžeme informovat o dění ve škole živě. To znamená, že učíme děti ve škole a ne na dálku. Hygienická nařízení se postupně zmírňují, proto můžeme učit bez roušek, přesto nám zůstalo testování. Chceme poděkovat obci za zprostředkování prostor baráčnické rychty a knihovny, které využíváme jednou týdně ke kontrolnímu testování žáků. To je podmínkou účasti žáků ve výuce a zájmových činnostech. Naše poděkování patří i manželům Bačovým, kteří dětem věnovali dezinfekční prostředky na denní hygienu.

V dubnovém zpravodaji jsme slíbili, že Vás budeme informovat o pozemku, který byl škole odebrán z užívání na základě rozhodnutí pana starosty. Proto jsme ho požádali o změnu zřizovací listiny a uskutečnila se schůzka se zastupiteli, na které jsme projednávali navrácení pozemku škole. Zastupitelstvo došlo k závěru, že se problematikou bude ještě zabývat. Bohužel jsme se zatím pozitivní změny nedočkali a žádné rozhodnutí o navrácení pozemku do užívání školy jsme k dnešnímu dni neobdrželi.

sovička okatá

Když jsme se vrátili do školy, zrealizovali jsme projekt ke Dni Země. Výstupem byla výstavka maskotů Ochránců přírody. Sešly se nám zajímavé a velmi pěkné výrobky, na kterých spolupracovali děti společně s rodiči. Při hodnocení překvapivě zvítězila malá sova, kterou vyrobil Kája Bláha. Potvrdilo se, co je malé, to je hezké. Součástí tohoto projektu byla soutěž Skokan roku. Tu vyhrála Editka Chadimová. Ve sběru papírů byli nejlepší Kuba Carmine, Filip Novák a Viktorka Nováková. Děkujeme, že jste se sběru zúčastnili.

Den Děti jsme oslavili společně s kocourem Švarcem na Mělníku. Ten byl naším průvodcem po kulturních památkách a historii. Prohlédli jsme si nádvoří zámku, kostel, soutok Labe s Vltavou, vinici a děti nejvíce zaujaly znaky na domech, které dodnes připomínají řemesla původních obyvatel.

Školní výlet byl také po stopách historie. Navštívili jsme History Park v Ledčicích. Zde se děti vžily do archeologů a podle ostatků koster určovaly věk a povolání lidí, kteří žili na přelomu tisíciletí. Seznámily se i se způsobem obživy, vyzkoušely si tkaní látky, drcení zrna na mouku, výrobu jednoduchých nástrojů obrousováním kamenů a výrobu keramiky.

V současné době hodnotíme znalosti žáků a připravujeme se na předání vysvědčení. Letos odchází z naší školy 10 žáků. Mrzí nás, že přijetí na 2. stupeň ZŠ je stále složitější a děti si nemohou vybrat školu, na které by chtěly studovat. Ve vizi obce je návrh na dostavbu budovy školy pro výuku v samostatných ročnících. Při jeho projednávání se v diskusi objevil i návrh na výstavbu nové školy s devíti ročníky. Možná by to bylo do budoucna řešení, abychom se s „pátáky“ nemuseli loučit. Těm současným přejeme hezké vzpomínky na naši školu a aby jim to s přestupem vyšlo tak, jak si přejí.

Na den 25. 6. připravujeme vernisáž výstavy „Radost pod křídly rodiny“. Na výstavě můžete vidět fotky dětí a jejich rodin. Rodičům děkujeme za fotky. Začátek bude v 18.00 v areálu školy. Určitě se přijďte podívat, jaké zážitky se před objektivou odehrávaly. Výstava bude zahájena za každého počasí. V případě deště bude expozice ke zhlédnutí v budově školy. Těšíme se na Vaši návštěvu.

Dětem přejeme úžasné prázdniny, rodičům příjemnou dovolenou a všem ostatním pěkné léto.

Kolektiv ZŠ Záryby

Na Den Země, děti ve skupinkách tvořily myšlenkové mapy. Odpovídaly na otázky:

Jak chránit přírodu? Proč si jí musíme vážit? Inspirovaly se citátem spisovatele Geo Bogzy:

„Příroda, i když se na ni díváme z nejvyšší věže fantazie, zůstává pro nás Velkou knihou moudrosti.“

V History Parku se děti seznámily s architekturou výstavby jednoduchých obydlí našich předků a vyzkoušely si výrobu keramických nádob. Misky se jim docela povedly. Mají tak pěkný suvenýr na památku.

Mateřská škola Záryby

3.5. jsme se těšily, jak všechny naše děti opět nastoupí do Berky. Konečně mohly nastoupit i ty, které byly dosud doma. Také odpadla nutnost testování dětí, což mnoho rodičů ocenilo. Byly jsme rády, že se děti na nás i na své kamarády moc těšily. Díky tomu se po dlouhých měsících mohly uskutečnit i některé odložené akce.

21.5. přijela Cecilka. Děti si vystoupení moc užily, moc se jim líbilo číslo se cvičenými pejsky, vtipné scénky nebo kovbojka Cecilka, která ukázala své dovednosti s lasem a prásání bičem.

25.5. nás čekalo focení tříd a také předškoláků na tablo. 26.5. přijelo varieté Agnes, které děti moc rozesmálo a potěšilo, protože si mohly samy vyzkoušet kouzlení, za které dostaly odměnu. Velký úspěch měla scénka s vychytralým klaunem, žonglování nebo vystupování s loutkou psa, který vypadal jako živý, až se některé děti lekly.

1.6. na MDD k nám zavítali lektori z HistoryParku a děti prožili celé dopoledne jako archeologové. Sestavovali model kostry a vyráběly nádoby z hlíny jako pravěcí lidé. Dozvěděli se jak vypadal pěstní klín, který používali pravěcí zemědělci. Všechny předměty si mohly prohlédnout a prozkoumat. Celé dopoledne bylo nabyté novými informacemi a zážitky.

A jaké akce pro děti ještě chystáme? 15.6. se budeme učit bubnovat, 22.6. se bude konat rozloučení s předškoláky, na které si děti připravují svá vystoupení pro rodiče.

V pondělí 28.6. nás ještě čeká poslední projektový den s Malou technickou universitou a tím se Berka vrátí do cílové stanice, zbývá jen dobře zastavit u nástupiště v průběhu tří prázdninových týdnů a školní rok 2021/2021 bude u konce.

kolektiv MŠ Záryby

varieté Cecilka

varieté Cecilka

varieté Agnes

varieté Agnes

Historypark

Historypark

Zveme Vás na společná setkání

Léto nám konečně přináší možnost uskutečnit akce, na nichž se můžeme společně povесelit a užít si odpoledne v sousedském duchu na naší krásné návsi před Komunitním centrem.

Již za pár dní, **v neděli 27. června** od 14 hodin se pod Vrbami uskuteční zárybský **SWAP aneb přines-vyměň-odnes**. Věříme, že většina z Vás akci již zná a těšíte se, až vyměníte své nepoužívané věci a oblečení za jiné.

Rádi bychom u příležitosti swapu uspořádali malou **sbírku hraček na dětské hřiště**, kde je většina aut a báboviček již rozbitých. Budeme tedy rádi za darování pěkných venkovních hraček. A stejně lako vloni, zveme děti, aby si připravily na swap prodejní stánky, kde mohou nabízet své výrobky a domácí dobroty. Velmi uvítáme dobrovolníky na pomoc s přípravou (od 13:00) i tříděním vystavovaných přinesených věcí v průběhu akce.

Nemůžete-li na swap přijít a přesto chcete darovat hezké věci a oblečení, můžete je přinést do KC 23. a 25.6. mezi 16-18 hodinou.

Dětský klubík Rybičky, bude mít od září volná místa! Několik dětí nastupuje do opravdové školky, tudíž můžeme v Rybičkách přivítat nové děti. Klubík se bude scházet od září jedno dopoledne v týdnu a děti si v něm zvykají být v kolektivu bez maminek a připravují se na vše, co je čeká v mateřské školce. Přihlášky dětí od dvou let zasílejte na verunkavachova@seznam.cz.

V polovině prázdnin Vás opět srdečně zveme na **slavnosti sv. Anny** v neděli **25. července**. V půl druhé se sejdem u zárybské kapličky sv. Anny, kde bude slavnostně požehnáno Zárybům a Martinovu a poté se společně přesuneme na návěs, kde na nás bude čekat občerstvení z Kafárny, přátelská atmosféra a především zlatý hřeb programu, divadelní představení pro děti i dospělé. Letos nám zahraje **divadlo Damúza** a to představení Turnaj krále Karla.

Začátkem srpna pak pořádáme **příměstský tábor**, na nějž se moc těšíme a o strastech a radostech jeho účastníků Vám budeme referovat v příštím čísle.

Těšíme se, že se se všemi z Vás uvidíme a užijeme si v našem krásném Polabí bezvadné léto.

Za tým Komunitního centra Záryby
Zuzana Vrchotová

Dětský den

Není nic hezčího, než vidět naše děti veselé a spokojené. A to se myslím v neděli 30. května v plné míře povedlo na dětském dni, pořádaném již druhým rokem obecním úřadem Záryby.

Program v podobě 20 stanovišť, kde děti plnily připravené úkoly, byl organizačně velmi dobře připravený. Jednotlivá stanoviště se nesla v duchu zajímavých, kreativních a neotřelých úkolů. Nápaditá zadání se prolínala všemi věkovými kategoriemi. Na své si přišly jak nejmenší účastníci, tak i ti odrostlejší. Letos nás mile překvapila i účast starších dětí bylo jich pár, ale přišly!

Již na startu se brzy ukázalo, že letošní dětská účast překoná loňské hodnoty. Číslo na vydávaných kartičkách soutěžících dětí se postupně vyšplhalo na číslo 134, po té již děti chodily bez kartiček. Celkově bylo vystaveno necelých 150 diplomů!

Na startu se postupně řadily nejen děti za Záryb a Martinova, ale o účast se postaraly i děti z Brandýsa nad Labem a z Kostelce nad Labem. Bylo i skvělé, že s dětmi chodila celá rodina. Udělali si procházku a stezku si užili společně s nimi.

V průběhu plnění úkolů si děti měly možnost procvičit všechny smysly a užít si spoustu legrace a zábavy. Jednotlivá stanoviště hýřila pestrostí úkolů k plnění. Každé plnění sebou neslo osvojení si, či procvičení dovedností, které se dětem můžou v budoucnosti hodit. Někde bylo potřeba soustředění, jindy se procvičovala paměť a pozornost. Na řadu přišla i jemná motorika, třeba při provlékání šňůrek rybičkami. Postupně se trénovala stabilita, trpělivost, znalosti přírody, hod na cíl, trefa do brány, ale byla i zapotřebí fantazie, při překonávání propasti s příšerami.

Zvláště pro nejmenší účastníky bylo velkou výzvou správně zodpovědět a splnit úkol první pomoci u stanoviště hasičů, ale i udržet hasičskou hadici.

Starší účastníci se zapotili na stanovišti pionýrů, kteří účastníky zdravě potrápili při vybavování si volně ležících obrázků, po kterém následovalo vyhledávání totožného stínu s obrázkem.

Zvláštní kategorií byli myslivci, kteří dali zabrat dětem i dospělým. Výklad, ukázka malých i velkých dravců a otázky o přírodě, byly velkým zpestřením pro všechny.

Velké poděkování patří těm, kteří si ještě navíc dali tu práci a vyrobili pro daný úkol rekvizitu, například v podobě rybek a prutu, nebo přivezením a vyplněním krabic s napínavým obsahem. Pro mě samotnou bylo překvapení, jak si někteří poradili.

Dík také ale patří i těm, kteří si ve svém nabitém programu našli čas a věnovali ho dětem vytvořením pestrých a zároveň promyšlených úkolů. Některé stanoviště si pro děti připravily mlsání v podobě drobné sladkosti, kterou pořádající koupili na vlastní náklady. Na konec si děti vyzkoušely vrtkavou štěstěnu, která jim napomohla k získání lákavých cen.

V závěrečném cíli je čekalo nejedno překvapení. Krásný diplom, poukázka na zmrzlinu od místních spolků (Sokol, myslivci, baráčníci, hasiči). Drobnosti pro děti od firmy aquaTOPshop, Ivy Babovákové, Pavla Suchého, Leny Sedláčkové, Evy Hrodkové, OÚ Záryby a Ivany Cincibusové. Anna Mňuková upekla a ozdobila krásných 150 perníčků.

Velký dík patří i organizátorům, kteří profesionálně celou akci naplánovali:

Haně Machové, která obvolala spolky a jednotlivce a ti si samostatně připravili úkoly. Tomáši Machovi, který nakreslil mapu a pomáhal připravit některá stanoviště. Diplomy a startovací kartičky připravila Denisa Brejchová.

Uznání a dík patří všem, kteří s laskavou trpělivostí a milý přístup na stanovištích, spoustou skvělých nápadů a veškerým úsilím, které je za takovým programem schované dokázali rozzářit jeden (ne)obyčejný den:

Na stanovištích byli: Start Jana Pecková a Lenka Nováková, 1. Lucka a Jana Vandírkovi, 2. Petra Imlaufová, 3. Šimon Bláha, 4. Denisa Brejchová, 5. Terka Ročková a Lucka Školáková, 6. Myslivci – Lenka Nechodomová. Michal Kotalík a Antonín Slánský, 7. Petr Mašek, 8. Kristýna Říhová, 9. Pavel Brejcha, 10. Jana Dresselová, 11. Myslivci -Kačka Škantová a Jan Schütz, 12. Pavla Marková, 13. Martin Růžička, 14. SDH – Milada Bacovská,, Pavel Škanta a Martin Kabeš, 15. Zdeňka a Jirka Kutílkovi, 16. Marienka Ročková, 17. Eliška Podskalská a Kristýna Nováková, 18. Iva Babováková a Monika Šindelářová, 19. SDH – kolektiv, 20. Radka Blanárová, cíl Ivana Cincibusová a Mirek Blanár.

Příštím rokem by se měla organizace dětského dne vrátit pod záštitu Sokola a já upřímně věřím, že se máme opět na co těšit.

Krásné léto všem, Barbora Růžičková

Jak šel čas v naší obci - pokračování

Vážení spoluobčané,

v minulém zpravodaji jsem Vás vrátila zpět do minulosti a ze zápisků v kronice jsem pro Vás připravila informace o místě „U přivozu“ a bývalém „obchodním středisku“ na návsi v Zárybech. Dnes jsem si pro Vás připravila dvě místa, která se nacházejí také v katastru obce. Jedno, které již neuvidíte, neboť radikálně změnilo svou podobu a jedno, které zná většinou každý občan ze Záryb a Martinova.

První místo najdeme při cestě od vrbiček před Komunitním centrem, podle rybníka směrem k místu „U přivozu“ u řeky Labe. Tomuto místu (části obce a bývalé pískovně) se místopisně říká „Na zábrani“. Podle výkladu lidového názvu se tomu říká proto, že se jedná o místo u Labe a na vyvýšeném místě, kde se mohlo snadněji zabraňovat povodňovým přívalům.

Těsně na kopci před sjezdem k Labi, v místě, kde jsou po levé straně silnice vystaveny rodinné domy stála kdysi luxusní vila. Lidé jí říkali spíše zámček, snad kvůli věžičce, kterou měla. Měla ve své 70 leté historii řadu majitelů, z nichž byl pro nás nejznámější Váša Příhoda, proslulý houslový virtuos, který zde v době před druhou světovou válkou trávil své chvíle odpočinku uprostřed polabské přírody. Ve své době to byla největší stavba ve vsi s krásným parkem a zahradou. K zahradě patřily velké skleníky a ovocná část, pěstovali tu však i žampiony a chřest. Později vilka změnila několikrát své majitele např. Petr Skála, který zakoupil vilu, aby mohl trávit dovolenou ve své vlasti, neboť před válkou emigroval do Mexika. Ten tady trávil svou dovolenou až do roku 1948. Po letech přešla vila do rukou Krajské správy silnic. Pomalu, ale jistě chátrala a následně byla opuštěna.

V lednu 1971 byl podle usnesení rady tehdejšího MNV a dohody s Krajskou správou silnic proveden demoliční odstřel. Zámček, resp. to co z něho zbylo, nakonec skončil stisknutím knoflíku od pyrotechniků k vloženým 1060 náložím v hromádce sutin. Pozemek byl rozdělen na parcely k výstavbě 6 rodinných domů a zahrada byla předána národnímu podniku Reklama k výstavbě rekreačních chat. V současné době i místo těchto rekreačních chat vyrostly rodinné domy. Velký park už připomínají pouze vzrostlé stromy.

Fotografie zobrazují vilu v době největší slávy, dále stav vily před odstřelem a poslední snímek zobrazuje, co z luxusní vily zbylo.

Druhé místo, resp. budova, jejíž historie sahá hluboko do minulosti, je i v současné době všemi občany, nebo alespoň většinou občanů ze Záryb a Martinova využívána a je všem notoricky známá. Jedná se o budovu sokolovny, která leží ve spodní části obce směrem k Labi, po pravé straně při cestě k místu zvanému „Ke Křemelu“.

Prvotní poznámky k této budově jsou v zápisech z roku 1922, kdy byla obcí Záryby darována budova staré školy Jednotě obce sokolské. Podle zápisů v pamětní knize „... budova po mnoho let zůstává zanedbána a hrozí úplným zpusnutím a jest takto jen ostudou obce. Kdyby ji darovala Sokolu, ten dal by si ji přiměřeně upravit na tělocvičnu, a tím by obec jen ještě získala.“ Přípravy trvaly 4 roky a v roce 1926 „hned po návratu ze sletu dalo se členstvo do bourání staré školy, čímž zahájeny práce se stavbou sokolovny pod dohledem bratra stavitele Josefa Karhana.“ 29.5.1927 nadešel „konečně krásný a jednotě naší pamětihodný den, den otevření naší sokolovny.“ O otevření sokolovny vyšel i článek ve Věstníku sokolské župy Barákovy, kde bylo mimo jiné uvedeno „K tomuto významnému svátku jednoty zárybské sjelo

se značné množství příslušníků sokolského bratrstva z celého českého středního Polabí. Nejprve uspořádán průvod všech složek od nové školy k nové sokolovně. Po projevech následovala veřejné cvičení žactva – prostná cvičení žáků, tanečky žákyň, závody ve hrách žáků, štafetový běh žákyň v pohánění obruče, štafetový běh žáků, cvičení žákyň s míčky, vystoupení jednoty Záryby.“

Od těch dob sloužila sokolovna ke cvičení, konaly se v ní schůze, valné hromady, divadelní představení, v neděli se začaly pořádat čaje a v prostorách se konala i vzdělávací školy pro členskou základnu a plesy.

V letech 1937 se začalo uvažovat o přestavbě sokolovny, neboť již její prostory nevyhovovaly. Příprav se opět ujal tehdy místostarosta Josef Karhan s tím, že „*potřebnou úhradu opatří tak, aby jednotu tím nebyly zatěžována.*“ K provedení stavby byla na valné hromadě usnesena pracovní povinnost 40 hodin na člena. „*Většina tuto povinnost s nadšením a namnoze ve zvýšené míře vykonala. Někteří členové si povinnost zaplatili a ovšem i několik splnilo povinnost jen z části.*“ Začal se bourat a přestavovat strážníkův byt, který byl zároveň také sokolníkem a přilehlé příslušenství a nové jeviště.

Opět po přestavbě se v sokolovně konal sokolský ples, probíhalo cvičení, nacvičovalo se na slet, konala se valná hromada, hrálo se divadlo na novém jevišti a konaly se další zábavy.

V roce 1941 bylo cvičení pro zákaz vycházení zastaveno. Místo Sokola bylo zřízeno tzv. Kuratorium pro výchovu mládeže, které mělo převychovávat mládež k říšskému smýšlení. Po osvobození v roce 1945 byl 25.5.1945 podle vládního programu zvolen Národní tělovýchovný výbor, který hned začal činnost. V sokolovně se zase začalo cvičit. 29.7.1945 se konalo slavnostní jmenování čestných členů a „*zase se zapestrila jednou sokolovna kroji sokolskými, hasičskými i národními. Lidu se sešlo mnoho.*“

V roce 1948 na základě nařízení vlády se spolky, které pěstovaly tělovýchovu měly spojit v jednu jednotu, a tak byl připojen k Sokolu i Sportovní klub, který provozoval převážně kopanou. Po zániku Sokola se ujal tělovýchovy ČSTV. V sokolovně se stále cvičilo.

V roce 1957 byl schválen návrh na rozšíření sokolovny. Přístavbou byl rozšířen prostor tělocvičny, rozšířen byt sokolníka o koupelnu a šatny. Plánovala se i umývárna se sprchami. Projekt schvaloval architekt Josef Karhan, za jehož pomoci byla již sokolovna dříve vystavěna. Vlastní výstavba započala koncem září 1957. Do konce roku bylo odpracováno brigádně 1.100 hodin, placených odborných prací 1.114 hodin. „*Nejspolehlivějšími pracovníky při všech pracích byli členové ve stáří 30-50 let, kteří přišli v sobotu a v neděli a nedívali se, zda mají závazek splněný, ale viděli nutnost práce. Je nutno vyzdvihnout činnost skupiny stavitele Josefa Karhana, Václava Purnocha, Antonína Sklenáře a Josefa Krkavce. Tito pracovníci kolem 70 let prováděli všechny odborné práce zednické.*“

„*Práce pokračovaly i v roce 1958 střídavě podle počasí i v zimě a dokryta střecha nad ochozem vlevo. ...práce pokračovaly dále za pomoci členů jednoty. Při nutných pracích mezi týdnem, aby nedocházelo ke zdržení, pomohli při betonování stropu vojáci z posádky v Martinově.*“ Slavnostní otevření přístavby sokolovny se konalo o pouti v neděli 27.7.1958, při které vystoupilo žactvo, dorost a 16 žen zatančilo Československou besedu.

Celková hodnota díla činila 239.000,- Kčs. Z prostředků KV ČSTV bylo poskytnuto celkem 119.500,- Kčs. Brigádnické hodiny 3.200 hodin zdarma, placených hodin 3.970 a za tyto zaplacen 33.203,- Kč. Z vlastních zdrojů přispěla Tělovýchovná jednotu 3.000,- Kčs. „*Dokončení celé akce vyžádalo si velikého úsilí příslušníků jednoty, obětavosti a ba i někdy sebezapření. Byli jednotlivci, kterým přístavba stala se hlavním cílem, kteří strávili veškerý svůj volný čas na přístavbě.*“

A i v dalších letech sokolovna tak dále sloužila ke cvičení, k tělocvičné akademii, k pořádání všech akcí nejen od tělovýchovy, ale sloužila k pořádání plesů, bálů, maškarních bálů, dožíněk, divadelních představení a různých vystoupení. Například v roce 1971 byl přehled akcí následující 9.1 - sokolský věneček, 16.1. myslivecký věneček, 30.1. karneval oddílu kopané, 11.4. hasičská pomlázková zábava, 8.5. oslava osvobození republiky, 23.5. baráčníci a tělovýchova staročeské máje. V roce 1972 se začaly v sokolovně pořádat diskotéky a vítání novorozenců - občánků. V roce 1974 například divadelní představení, oslava MDŽ, kterým pro obveselení hrála místní skupina Socialistického svazu mládeže, výroční schůze Svazu chovatelů drobného zvířectva, mikulášská besídka, výroční schůze mysliveckého sdružení, výroční schůze Českého Červeného kříže, Českého Svazu žen. V dalších letech se v sokolovně skládal např. pionýrský slib, besedy s mládeží, pouťové zábavy, nácvik na Spartakiády, posezení s důchodci.

Po roce 1989, kdy se změnila situace v celé společnosti, jsme měli docela krušné období, neboť hrozilo, že se sokolovna dostane mimo vliv občanů Záryb a Martinova. Naštěstí po usilovném vyjednávání, ježdění a vyplňování různých dokladů a dotazníků, dopisování ze strany tehdejšího výboru tělovýchovné jednoty v čele se současným starostou obce Petrem Maškem, mojí usilovné práce a snažení a práce členky tehdejšího výboru Marienky Ročkové, se vše k dobrému

obrátilo a budova zůstala v majetku tělovýchovné jednoty Záryby, tedy v rukou občanů Záryb a Martinova, kteří se velkou měrou podíleli na její postupné výstavbě, rozšiřování a zvelebování.

Dalším významným počinem na obnově sokolovny byla Rekonstrukce střechy na sokolovně, která proběhla v roce 2006. Na stavební záměr byl získán grant z Fondu sportu a volného času Středočeského kraje ve výši 200.000,- Kč, Okresní tělovýchovné sdružení přispělo částkou 80.000,- Kč, významnou částkou 300.000,- Kč přispěla Obec Záryby a nezanedbatelnou částkou byly jednotlivé dary od zárybských občanů v rozmezí od 100,- Kč do 10.000,- Kč, od zárybských podnikatelů a podnikatelů z blízkého okolí byly získány dary v celkové výši 17.000, Kč, celkem bylo na darech získáno 57.000,- Kč. Opět se ukázalo, že zárybským a martinovským občanům není osud sokolovny lhostejný.

Sokolovna je průběžně vylepšována a obnovována. V nedávné minulosti byla provedena rekonstrukce sociálního zařízení, úprava a oprava kuchyňky a jejího vybavení, oprava výčepu, oprava vstupu na jeviště. Sokolnický byt také doznal poměrně velkých změn. Za finančního přispění manželů Burešových byly v sokolovně vyměněny okna a vstupní dveře.

Pokud by nebyla covidová epidemie, tak by se chod sokolovny nezastavil a sloužila by dále svému účelu – primárně ke cvičení a provádění tělovýchovných aktivit, dále k setkávání občanů ve všech oblastech společenského života, ke cvičení žáků místní základní školy a sloužila by i místním ochotníkům. Prostor sokolovny by viděl i rodinné oslavy a svatby.

Se železnou pravidelností se v zápisech v obecní kronice ze současné doby objevují akce, které jsou vyjmenovány v předchozích odstavcích při popisu minulých let 1971 a následujících, a které se pořádaly v sokolovně. Spolky, které se udržely při životě, využívají stále a nepřetržitě prostor sokolovny ke konání svých plesů, schůzí a setkání. Já jsem ráda, že jsem svou prací a přispěním pomohla zachovat toto kulturní místo, které nám některé obce mohou jen závidět. Je na nové generaci a vedení tělovýchovné jednoty, aby se snažila tuto výjimečnou budovu co nejlépe udržovat, a tak ji co nejdéle zachovat pro potřeby všech občanů Záryb a Martinova.

Na fotografiích můžete vidět nově vystavenou sokolovnu v roce 1927, sokolovnu s přistaveným bytem a jevištěm v roce 1937 a snímek ze slavnostního otevření sokolovny po přístavbě ochozů v roce 1958.

JUDr. Ivana Cincibusová, kronikářka obce

Krajem plným hudby a nejen o tom....

„Dřevo se listem odieva, slavíček v keřku zpíeva, máji, žaluji tobě...“ vybaví se mi slova staré české písně, kdykoliv vkročím do chrámu lesa. Kdybychom tak mohli zastavit čas a vychutnávat si tu krásu co nejdéle, jen být a vnímat ji všemi smysly. Těch odstínů zelené, od nejsvětějších až po sametově tmavozelené. To je prý barva, kdy si oči nejlépe odpočinou. A každý den v lese přináší nové obrázky. Pro uši je to ovšem balzám, lázně! Zárybské jaro, festival ptačího zpěvu, napadá mě přirovnání...

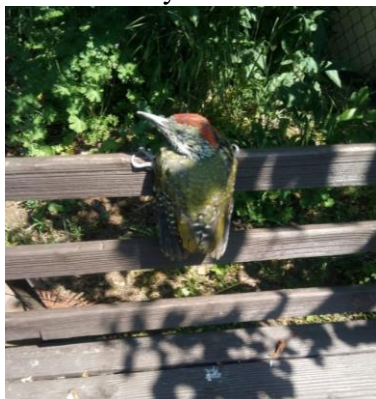
„Zpíval kos kosici fistulí, že se k ní dnes večer přitulí...“ zní mi v uších slova písničky, když mě s rozbřeskem probudí kosí kantiléna či vrabčí čimčarování a připomene mi, jak je tu krásně. „Hrdliččin zval ku lásce hlas...“ mi ozvěna připomene verše Máchova Máje, když se hrdlička posadí na břizu u rybníka, žáby spustí, kukačka počítá, kolikpak let nám bude ještě dáno ...Kachní námluvy už skončily a my jsme celí nedočkaví, kdy se objeví první kachní vláčky na vodě. Konečně! Na Labi i na rybníčku Pod Vrbičkami se objevila kachna s 10 kachňaty po 20. květnu. To malé kosáče vyvedli rodiče už na čarodějnice, 30. dubna. Ještě mu na hlavičce trčelo prachové peří, létat moc neumělo, protože letky teprve dorůstaly, ale na kompostu žížaly mu zachutnaly. Večery a noci patří slavíkům, kterých snad každým rokem přibývá. Zpívají na celý kraj, ale spatřit toho nenápadného pěvce se mi jen tak nedaří. A v Zárybech můžeme slyšet i volání páva, i když z pěveckého pohledu za mě nic moc, dokonce prý i ruší lehké spaní... Ovšem svou ozdobou, vějířem pavích per, se může chlubit. U Labe v rákosí můžeme zahlédnout i slyšet rákosníčka, tedy ne skřítku, ale zpěváčka. I když, kdo ví, jak je to s těmi skřítky...

Vybavila se mi příhoda, kdy se ke hnízdění hodila i poštovní schránka, ne obyčejná plechová, ale vestavěná, zděná. Z ulice byl úzký otvor a z domu se oddělila část stěny tvořená překližkou, abychom mohli vybrat poštu. Sýkorka využila jen část a během 24 hodin vytvořila malé úhledné a pevné hnízdo z trávy a prachových peříček a postupně snesla 5 malinkých vajíček. A bylo nás o pět více. Na vrátka jsme tehdy nachystali obyčejnou petlahev s nápisem Pošta a na poštovní schránku cedulku: Nerušit, prosím, hnízdíme. Ještě jsem se osobně domluvila s paní poštovní doručovatelkou, aby nepochybovala, že nejde o vtip. A místo pošty jsem každý den opatrně nahlížela, jak se nové ptačí rodince daří. A bylo nač se dívat. Holátka rostla každým dnem, měnila se v ochmýřené kuličky se stále otevřenými zobáčky žadonicími o něco k snědku. Rodiče se činili, za tři týdny bylo v hnízdě těсно...a jednoho dne byli všichni pryč. Viděla jsem pak na větvi sedět jak na galerii bačulaté sýkorky, stále při chuti, hlasitě se domáhající potravu, a drobnou maminku, téměř poloviční, jak bez oddechu lítá a shání mladým do volátka.

I malé srnče se mi podařilo zahlédnout ve vysoké řepce už po 20. květnu. A znovu jsem si uvědomila, pokolikáté už, jak je příroda dokonalá sama o sobě. Pod břehem Labe pod rákosím jsme objevili i hnízdo potápky zelenonohé se šesti vajíčky. Potichu jsme s Doly odešly, abychom nerušily...

Nezřídka slyšíme v lese i datla či strakapouda, s dětmi ve školce si o nich zpíváme písničku:

„Ťuky, ťuky, ťuk, v lese stojí buk, když ho datel proklepával, vyrazil mu suk...“ Mládě žluvy jsem potkala na bříze u rybníka. Trénovalo létání, ale bohužel nad rybníkem. Uprostřed nad hladinou mu došly síly a spadlo do vody. Snažilo se ze všech sil doplovat, ale peří nasáklo, síly ubývalo...honem jsem sundala alespoň boty a hup pro něj. Ani na větvi se neudrželo, posadila jsem jej tedy na kompost do polostínu a když otevřelo očka a zobák, rychle mu vpravila do volátka 3 žížaly... postupně oschlo, udrželo se na lavičce a pokoušelo se dovolat rodičů...večer byla lavička prázdná, chci věřit, že je v pořádku...

A mimochodem, kosí rodiče založili druhou snůšku, tentokrát pod pergolou. A už vykukují 4 kosí hlavičky. Střemhlavé lety rodičů z hnízda za potravou mi připomněli, jaká je to často honička skloubit péči o malé potomky se zaměstnáním, v letošním roce i s domácím vzděláváním a prací doma...Vzpomněla jsem na dobu, kdy byly mé děti malé... A tak se snažíme s Doly nerušit, na lavičce nesesdávám, krmím na kompostu žížaly a občas váhám, zda bydlí oni u nás či my u nich... U koho bydlíte vy?

PaedDr. Alena Morávková

Zpověď jednoho srnce

Bylo krásné slunné ráno a já jsem si, stejně jako každý den po ránu, vyšel na paši. Sluníčko se opíralo do mého promrzlého kožíšku a bylo to po studené noci tuze příjemné. Tráva byla ještě ojiněna mrazem, ale začínala čerstvě podrústat, takže byla sladká a šťavnatá a tuze mi chutnala.

V dálce vidím člověka se psem, pes pobíhá po louce, ale zdá se mi, že je ještě hodně daleko a vlastně si z něho nic moc nedělám. Však je vedle pána, který si ho jistě odvolá a usměrní, pokud by ho snad napadlo za mnou běžet. Ta čerstvá jarní tráva mi chutná tak moc, že zapomenou na mou srnčí obezřetnost, a navíc se postavím tak nešikovně, že vítr odvane všechny pachy blížícího se nebezpečí. Kombinace sluníčka a dobré trávy na chvílku omámí mé smysly a já se zapomenou.

Když zvednu hlavu, najednou slyším za sebou funění a dusot, k tomu někdo křičí. Můj pud mi velí "utíkej", a tak utíkám, běžím seč můžu a přesto za sebou pořád slyším dusot, funění a štěkání. Ubývají mi síly, když vtom ucítím na krku silný stisk, upadnu a přes mne s převalí těžké tělo psa. Zatíná zuby do mého krku. Chci se bránit, ale nemůžu, nejde to, pes je na mne moc těžký.

Ale proč ten člověk nic nedělá? Proč mi nepomůže?

Cítím na krku něco teplého, jo to moje barva, která mi vytéká z pokousané tepny a ten šílený pes mě pořád trhá a trhá, bolí mě to. S každým úderem srdce cítím, jak slábnu, už se nebráním, jen vidím toho člověka, jak stojí a nic nedělá, pes je jako smyslů zbavený a ten člověk si s ním neví rady, nemůže mi pomoci. Už nemám sílu, dokonce už přestávám cítit i bolest...

... a najednou se na sebe koukám jakoby shora, vidím psa, jak mi trhá hrdlo, vidím i člověka, který konečně uvazuje psa na vodítko a odchází, jen tak, jako by se nic nestalo, jako bych snad byl kámen, který jenom překročí a jde dál.

Což tak málo pro lidi znamenáme, že jim nestojíme ani za to, aby, když něco pokazí, zvedli telefon a zavolali někomu, kdo by alespoň uklidil mé tělo?

Ano, opravdu jde pryč a já se na sebe koukám, ležím tam, nikde nikdo, jsem tam sám. Opuštěný uprostřed krajiny, která byla mým domovem, Čím stoupám víc, začíná mi to být jedno, vidím hluboké lesy plné dobrot, maliní, ostružiní, houby, které jsem měl tak rád.

Jsem v srnčím ráji, je mi tu po té bolesti moc dobře a přesto bych vás chtěl poprosit, vás všechny, kteří venčíte psy, mějte je prosím na vodítku. To je totiž náš domov, náš prostor a vaši psi nám můžou způsobit velkou bolest. Vždyť i my máme právo na důstojný život bez toho, bychom byli vyháněni. Vždyť i na vodítku se váš projde a my budeme v bezpečí.

Prosím za všechny srnky světa, držte si své pejsky na vodítkách, my chceme také žít...

Časopis myslivost
Klára Hanoldová

Zpátky na hřišti

Ahoj přátelé bílého baletu – zdravíme vás po dlouhé době z našeho krásného hřiště! S velkou radostí jsme začali v dubnu trénovat – opatrně, polehoučku, malé skupinky, rozestupy, testy A s každým tréninkem jsme se opět začali dostávat do formy. Děti jsou úžasné, během pauze na sobě pracovaly – někdo více, někdo méně – a teď si již konečně mohou užívat radosti ze sportu s kamarády na hřišti.

Rozšiřuje se nám také řada nadšených dobrovolníků, kteří se na trénování podílejí a každá skupina dětí má již 2 trenéry. Zároveň také probíhá proces nákupu jednotného oblečení, a to jak pro trenéry, tak pro děti. Na podzim nás uvidíte v novém – přijďte se na nás podívat a podpořit naše malé svěřence při některém utkání. Soutěž dětí by se již na podzim měla naplno rozběhnout – termíny utkání vám opět vyvěsíme na nástěnku na hřišti.

Během pauzy došlo ke spoustě změn a vylepšení v rámci areálu – máme radost ze skvěle odvedené práce a tímto znovu děkujeme všem, kteří se na změnách podíleli. Ať jsou to nově natřené sloupky, posunuté brány, nová jímka, nové tréninkové vybavení pro děti – každá věc se počítá!

Na novou se zónu se pilně připravujeme a děti již mají za sebou i pár přátelských utkání, většinou s naším rivalem z Kostelce nad Labem (jak říkají děti – s Kositelcem!) 😊 A musím vám prozradit, že děti na bojovnosti rozhodně nic neztratily!!!!

Na konci června se rozloučíme se sezónou opékáním buřtů a v srpnu nás čeká tradiční Fotbalový kemp pro děti.

Tak hezké léto a na podzim čau na hřišti!

P.S. Přikládám pár fotek z přátelských utkání s Kostelcem a Neratovicemi, kategorie starší přípravek, mladší přípravek, mini přípravek.

Za fotbalový tým mládeže Ivana Carmine

90 let zárybského fotbalu.

Zrod hry podobné dnešní kopané se datuje už do doby před našim letopočtem a to v Číně kde provozovali hru zvanou „cuju“ asi tak 300 let před našim letopočtem. V Evropě jsou první zmínky zhruba ve stejnou dobu ve starověkém Řecku kde hráli hru zvanou „episkiros“. Rozvoj fotbalu ve středověku je neodmyslitelně spjat s Anglií, ne nadarmo bývá nazývána kolébkou fotbalu. První pravidla novodobého fotbalu vznikla již v roce 1840 a nejstarší fotbalové sdružení Football Association (FA) na světě vzniklo v roce 1863. První fotbalová soutěž – Anglický pohár - byla zahájena v roce 1871 tedy před 150 lety. Z Anglie se pak šířil nejen po Evropě, ale po celém světě.

U nás se začal fotbal hrát koncem 19. století. Prvním fotbalovým klubem byl SK Slavia Praha založený v roce 1892 a o rok později byly založeny FK Ločeň 1893, AC Sparta Praha a ČSK Uherský Brod. A tak byl po vzoru slavných fotbalových klubů založen v roce 1931 i fotbalový klub Záryby – Martinov. U jeho zrodu stali místní občané Ladislav Božovský, zámečník z čp. 110 a Josef Vedral, tesař z čp. 126. Sportovní klub S.K. Záryby-Martinov měl při svém založení 79 členů a jeho prvním předsedou se stal Josef Honzátko, zámečník z Martinova. Za celou dobu 90 let se vystříдалo nespočet dobrovolných funkcionářů ať ve výboru fotbalového oddílu a nebo v jeho čele na postu předsedy. Informace v kronikách o jednotlivých funkcionářích ze starší doby nejsou a proto ze slušnosti k nim nebudeme jmenovat ani ty, kteří se v novodobé historii zasloužili a mají stále zásluhu o zdravý chod oddílu. Všem těm patří uznání a poděkování za práci, kterou pro oddíl odváděli a dále odvádějí a to na úkor svého volna a mnozí ještě s finančním přispěním. Co se týče samotné hry lze 90 leté období rozdělit na několik etap. V samých začátcích hrál oddíl několik sezón oblastní soutěž, poté se soutěžní činnost odmlčela až do začátku 60. let, kdy začalo mužstvo hrát se sřídavými úspěchy nejvyšší okresní soutěž. Jedním z novodobých mezníků byl rok 1983 kdy mužstvo vyhrálo III. třídu a postoupilo do okresního přeboru. Bohužel po jednom roce v okresním přeboru spadlo mužstvo opět do III. třídy. V téže sezóně skončili na 3. místě i žáci, pro které to byl v dosavadní historii největší úspěch. Koncem osmdesátých a v první polovině let devadesátých se začala formovat silná skupina fotbalistů, kterým se podařilo v roce 1997 po dlouhé době opět postoupit do okresního přeboru. Zde setrval pět let, aby v roce 2002 postoupil poprvé v historii do I.B. třídy krajské soutěže. Po několika letech strávených v této soutěži se podařilo dosáhnout na zatím největší úspěch a to postupem do druhé nejvyšší krajské soutěže I.A. třídy, ve které působí naše A. mužstvo i v této době. V roce 1998 byl založen i náš rezervní tým, který postupně hrál IV. třídu poté III. třídu a okresní přebor. Po celou dobu novodobé historie funguje u našeho oddílu žákovské a v poslední době i několik žákovských družstev. Bohužel se ještě nikdy nepodařilo sestavit dorostenecké mužstvo a to hlavně nedostatkem hráčů. Ti co chtěli pokračovat odcházejí do sousedních oddílů a poté se vrací zpět do Záryb.

Oddíl se kromě výchovy mladých fotbalistů stará i o zázemí a stav hřiště. Určitě jste si všimli, že za posledních dvacet pět let prošel areál velkou změnou. Na tom mají zásluhu členové oddílu a někteří fanoušci, kteří svojí dobrovolnou činností a ve svém volném čase se po tuto dobu o stav areálu pečlivě starali. Samozřejmě všem je potřeba touto cestou poděkovat.

Nedílnou součástí hry zvané kopaná jsou naši fanoušci a diváci. Právě pro ně už 90 let naši fotbalisté dělají to co mají sami rádi a co je na této hře baví. V obci patří kopaná už dlouhá léta ke kulturnímu víkendovému koloritu pro mnoho našich občanů. Tak co popřát k devadesátinám. Aby měl fotbal stále dostatek pracovitých „bafuňářů“ samozřejmě dobrých hráčů, tak aby i fanoušci měli v příštích letech možnost sledovat u pívka a klobásky hráče co se honí za tím kulatým nesmyslem.

Vše nejlepší

Jiří Kutílek

Jak soptíci zase na chvíli soptí.

Po pokusech několika schůzek na dálku nebo spíš zadaných úkolech se nám podařilo v měsíci květnu znovu obnovit pravidelné páteční schůzky u naší klubovny. Schůzky se odehrávají jen v prostorách její zahrady, ale my jsme rádi, že se můžeme znovu vidět, hrát společně hry a pomalu oprašovat to co jsme po dobu koronaviru zapoměli = potřebné znalosti k účasti na jednotlivých závodech hry plamen, do které by jsme se v příštím roce chtěli znovu zapojit.

Máme za sebou 5 schůzek a do prázdnin nás ještě dvě čekají. Tento nepovedený školní rok zakončíme v pátek 25.6. poslední schůzkou, která bude o něco delší než obvykle spojená s opékáním vuřtů a pro ty, kteří chtějí i spojená s možností přespání na zahradě ve stanech. Budeme se těšit na další snad již normální školní rok v kterém budeme moci snad moci na soutěže a společné výlety.

Zatím přejeme všem krásné a spokojené letní prázdniny zárybští soptíci.

oo

Malý poník s velkým srdcem

Ráno 10. 6. 2021 vyhasl v Martinově pod borovicí po 22 letech jeden koňský život. Klisna Kráska, přezdívaná Makovice, vydechla po probdělé a bolestivé noci naposledy. Dětem i dospělým po ní zůstala jen obrovská spousta vzpomínek. Náš jezdecký klub stála v roce 2014 přesně 5 tisíc, ale penězi nejde vyčíslit, kolik dětských očí od té doby rozzářila a kolikrát na tvářích všech kolem ní vyvolala úsměv. Málokdy člověk narazí na koně s takovou osobností, jako byla ona. Poťouchlá školitelka, která neváhala leckteré dítě a někdy i dospělého odtáhnout na vodítku kamsi, aby se dostala za trávou nebo pamlskem. Nepozornému se někdy nebála šlápnout na nohu nebo ho popostrčit žadáným směrem. Když ji ale vedlo na vodítku maličké dítě, našlapovala opatrně a dávala výsostný pozor. Ačkoliv jí bylo často v žertu přezdíváno buldozer, nikdy nikomu neublížila. Na pastvině si vždy přišla pro pohlázení a na preventivní kontrolu kapes kvůli pamlskům, které by se tam mohly vyskytovat. Ve stádě byla skrytým vedoucím a když šlo o jídlo, všichni bez protestů uhnuli, taková byla osobnost. V JK Duli byla oblíbenec napříč všemi věkovými generacemi a charaktery od školkových dětiček až po našeho kováře. Okouzila všechny, stačil pohled do jejích očí a pohlázení po bělostné hřívě, víc nebylo třeba. Každého naučila to, co se zrovna potřeboval naučit a sdělila to, co potřeboval vědět. Stejněho koně jako ji už nikde na světě nenajdeme, tím jsme si jisti. Pro někoho jen zvíře jako každé jiné, pro nás kus života. Všichni věříme, že bude šťastná běhat na věčných pastvinách za duhovým mostem a že slzičky a modlitby dětí i nás jí zajistily bezpečný přechod na druhou stranu. Měj se tam krásně, naše Makovičko. Nikdy nezapomeneme. Kráska *1999 +2021

JK Duli Martinov Lenka Čtvrtečková a Anna Toušková

oo

Na pomoc rodinným pečujícím – Poradna Včera

Pečujete doma o svého blízkého? Nabízíme všestrannou odbornou pomoc a doprovázení těm, kteří v Brandýse nad Labem - Staré Boleslavi a okolí pečují o blízkého člověka s poruchou paměti. Poskytujeme sociálně právní poradenství, psychosociální podporu, vzdělávání v oblasti každodenní péče a komunikace s lidmi s Alzheimerovou nemocí či některým typem demence. Zřídili jsme pro vás specializovanou poradnu, která nese název Poradna Včera a je umístěna v Brandýse nad Labem - Staré Boleslavi v Boleslavské ulici u autobusového nádraží. Podporu poskytujeme pečujícím i v terénu a on-line formou. K dispozici vám jsou odborníci například z oblasti sociální práce a péče, práva, neurologie, psychiatrie, výživy a duchovní péče. Veškeré služby poskytujeme zdarma.

Poradna Včera je součástí sociální služby působící ve 12 středočeských městech a zaštiťuje ji organizace Dementia.

Vítáme spolupráci s ostatními zdravotními a sociálními službami pro seniory na Brandýsku. Pokud vás trápí problémy spojené s domácí péčí, můžete se na nás obrátit prostřednictvím telefonu 775 586 633, e-mailu

poradna.brandys@dementia.cz nebo využít možnost chatu na <https://dementia.cz/chat>.

Barbora Paterová

ŽIVOTNÍ JUBILEA

V měsíci v červnu, červenci a v srpnu oslavili a oslaví své významné životní jubileum

50 roků	6.7. Jan Zolyomi
	13.7. Anna Capouchová
	14.8. Marika Ročková
	22.8. Věra Čerňanská
60 roků	26.8. Pavel Vacek
70 roků	7.6. Marie Čemusová
81 roků	21.7. Vlasta Krtková
83 roků	15.7. Libuše Nováková
87 roků	8.7. Věra Hamplová
88 roků	13.8. Alena Koubová
	29.8. Bohumil Sýtko
91 roků	1.7. Věnceslav Štembera

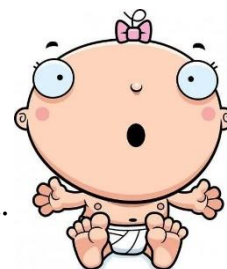
Všem oslavencům přejeme hodně zdraví a mnoho osobní pohody.

oo

Narození miminek

V měsíci dubnu se rodičům Radce Blanárové a Lukášovi Boudovi narodila dcera **Karolína**.

V měsíci dubnu se rodičům Marii Kupcové a Ondřejovi Bacovskému narodila dcera **Barbora**.

Malé Karolínce, Barborce a jejich rodičům přejeme hodně radosti a lásky.

oo

Záryby nejen slovem – dětský den

